

ספר תולדות ישוע הנוצרי

נוסחת יוהנס הולדריקוס, ליידין 1705

בשם "תולדות ישו" מקובל לכנות חיבורים יהודיים שתיארו את תולדות חייו של ישו באופן מלגלג ולעתים אף משפיל. חיבורים אלה כוללים על פי רוב תיאור של לידתו, נעוריו, מעשי הניסים שהוא ביצע, ניסיונותיהם של החכמים ללכוד אותו ולבסוף תיאור תפיסתו והוצאתו להורג. על פי רוב מקבל החיבור את העובדות המרכזיות המופיעות בברית החדשה ביחס לישו, אך הוא מסביר בצורה ההופכת את משמעותן. כך לדוגמה מתואר ישו כמי שלא נולד לאביו, אך בניגוד למסופר בברית החדשה על כך שאמו הרתה מרוח הקודש, ההסבר המופיע בתולדות ישו הוא שישו נולד כתוצאה ממעשה ניאוף. באופן דומה "תולדות ישו" איננו חולק על כך שישו ביצע מעשי ניסים אך הוא מייחס אותם לשימוש במרמה ולא ליכולות על אנושיות.

מדובר בחיבור או במשפחה של חיבורים שבחלוף השנים לבשו ופשטו צורות שונות, וכיום "תולדות ישו" מוכר לנו במספר נוסחים, הקשורים כפי הנראה לטקסט קדום יותר של החיבור, ממנו השתמרו קטעים בלבד. מי הוא מחברו של "תולדות ישו", ואם בכלל היה לו מחבר אחד איננו יודעים, ומעבר לכך גם תאריך כתיבתו של החיבור הינו עדיין נושא השנוי במחלוקת בין החוקרים אם כי כיום רווחת הדעה שהוא התחבר בראשית המחצית השנייה של האלף הראשון. החיבור שרד בלמעלה ממאה כתבי יד, רובם בעברית, אולם לצידם ניתן למצוא גם כאלה שתורגמו ליידיש, לערבית, לפרסית יהודית, לצרפתית וללטינית. חלק הארי של כתבי היד הועתק במאות השמונה עשרה והתשע עשרה, דהיינו לאחר פרסומו של החיבור ברפוס, ובמקרים רבים אין הם אלא העתקה של הנוסח הנדפס, ואילו מספר כתבי היד של החיבור מן המאה השבע עשרה, ובמיוחד מן המאה השש עשרה הוא קטן מאוד. מלבד כתבי היד השלמים השתמר החיבור גם במספר קטעים שנמצאו בגניזה המתוארכים למאה האחת עשרה, והם הקטעים הקדומים ביותר שנשתמרו מן החיבור.

הנוסחים המוכרים לנו כיום מן החיבור מתחלקים לכמה טיפוסים נוסח עיקריים הנבדלים ביניהם בין היתר בזהותו של השליט שבזמנו מתרחשת עלילת החיבור. בנוסחים השייכים לקבוצה הראשונה השליט הוא פילטוס, באלה של הקבוצה השנייה

מדובר במלכה הלנה ואילו בכתבי היד מן הקבוצה השלישית השליט הוא הורדוס. ככלל ניתן לראות שמבחינה מבנית ישנן לא מעט הקבלות בין שלושת טיפוסים הנוסח, אולם מצד שני יש ביניהם שוני רב בפרטים. מעבר לכך גם בין הגרסאות השייכות לאותו טיפוס נוסח ניתן למצוא לעתים הבדלים ובעיקר מעיד הדבר על כך שהחיבור תולדות ישו היה חיבור שלבש ופשט צורה בהתאם לזמן, למקום ולנסיבות ההיסטוריות.

הנוסח המובא כאן הינו הנוסח שפרסם ההבראיסט יוהנס הולדריקוס בשנת 1705 בליידן, מתוך כתב יד שהוא קיבל לדבריו, ממכר יהודי. נוסח זה מוכר רק ממספר מצומצם של כתבי יד הדומים מאוד לנוסח שפירסם הולדריקוס ומשום כך מסתבר שמקורם באותו כתב יד או שהם העתקות של הנוסח הנדפס. נוסח זה כולל מצד אחד פרטים המופיעים בגרסאות המוקדמות של "תולדות ישו" ומאידך פרטים המוכרים רק מנוסחאות מאוחרות של החיבור ומשום כך נראה שהוא חובר או יותר נכון נערך מאוחר יחסית, כלומר לא לפני המאה החמש עשרה או אולי אפילו במאה השש עשרה או השבע עשרה.

יעקב דויטש

הנה בעת מלכות הורדוס הגרי היה איש אחד ושמו פפוס בן יהודה והיה לו אשה אחת ושמה מרים בת קלפוס אחות רבי שמעון הקלפוס והיא היתה מרים קודם שנשאת מגדלת שער נשיא הנשואה לפפוס כדת משה וישראל והיא היתה יפת מראה עד מאד והיא היתה משבט בנימין ובעלה פפוס לא הניחה לצאת מביתו חוצה וסגר הדלת בעדה כי אמר פן יזנו הפריצים עמה ויהי היום ביום צום כפור עבר נגד חלונה הפריץ יוסף פנדירא הנוצרי והוא היה יפה מראה ובראותו כי אין איש בביתה והרים קולו וצעק אליה מרים מרים עד מתי תשבי כלואה ותהי נשקפה בעד החלון וענתה לו יוסף יוסף הצילני והלך יוסף והביא סולם ויצאה מרים בעד החלון וברחו שניהם מירושלים לבית לחם ביום צום כפור ויגורו בבית לחם ימים רבים ואין איש מכירם וישכב יוסף את מרים ביום צום כפור ותהר ותלד לו בתקופת השנה את ישוע הנצרי ותהר עוד ותלד בנים ובנות.

ויהי כי ירבו הימים אחר שיוולדו להם בנים זנונים האלה ויבא איש אחד מירושלים לבית לחם וכשראה האיש ההוא את מרים ויכירה וידום האיש ההוא והלך לירושלים והגיד לפפוס שמרים אשתו זינתה וילדה בנים זנונים ליוסף פנדירא הנוצרי ויהי כשמע פפוס את הדברים האלה וילך פפוס לפני המלך הורדוס ויבך בקול גדול ומר ויספר לפני המלך שזנתה מרים אשתו עם יוסף פנדירא הנוצרי וילדו בנים זנונים וממזרים והקול נשמע בחצר המלך ובירושלים ויהי כאשר שמעו הפריצים המה קרובי יוסף הפנדירא וילכו ויבאו אצל יוסף פנדירא ויאמרו אליו יוסף לך וברח כי בן מות אתה כי נשמע הדבר בית המלך והמלך חרה לו מאד עליך ועל מרים ועל בני זנונים הנולדים לך ממנה וילך יוסף ויקח את מרים ובניו ובנותיו וירכיבם על הגמל ויברחו מבית לחם מצרימה ובעת ההיא ויבא הורדוס בית לחמה ויחפוש את יוסף ומרים ובניו לרגום אותם באבנים כי נבלה עשו בישראל ולא מצאם ודבר המלך יצא להרג כל טף הנמצא בבית לחם וילכו הרצים ויהרגו כל טף כדבר המלך וישוב המלך אל ירושלים.

ויהי בימים רבים ויהי רעב בארץ מצרים וילך יוסף ומרים ובניו כנענה ויגורו בנצרי עיר מולדתו וישנו שמם ויגדל ישוע הממזר הזה וילך ירושלימה וילמד ישוע בבית מדרשו של רבי יהושע בן פרחיא וילמד גם מעשה מרכבה וסוד שם המפורש.

ויהי היום וילך ישוע וישחק בכדור עם פרחי כהונים נגד לשכת הגזית בהר הבית ונפל הכדור בעמק הברכה ויחר לישוע וישלך המצנפת מעל ראשו ויבך ויאמרו לו הנערים קח המצנפת ושים על ראשיך ויען להם ישוע והלא משה לא צוה בתורה ודברי חכמים אין בהם ממש ואז ישבו רבי אליעזר ורבי יהושע בן לוי ורבי עקיבא בבית המדרש מנגד ושמעו דברי ישוע ענה ר"א ואמר מדחציף כל האי ש"מ בן הנדה הוא רי"בל אמר בן הזונה הוא רבי עקיבא אמר ממזר הוא והא אית ביה ויצא רבי עקיבא ושאל לישוע מאיזו עיר הוא ויאמר ישוע מנצרי אני ושם אבי מצריא ושם אמי קרחת.

וילך רבי עקיבא לעיר נצרי וישאל אל אנשי העיר איו בית מצריא ושם אשתו קרחת ויראו אנשי העיר לו את הבית ויבא רבי עקיבא אל הבית ולא מצא את האיש רק האשה לבדה ויאמר לה רבי עקיבא בתי מה יצא דבר הזה באשר שאין בעלך בבית והנני משביעך בה' אלהי השמים הגידי נא לי מה מעשיך ואני ערב לך לעולם הבא ותען האשה אליו השבע נא לי בשם ה' וישבע רבי

עקיבא בפיו ומבטל בלבו אז אמרה האשה אליו אני מרים אחות שמעון הקלפוס ואני אשת פפוס וברחתי עם יוסף פנדירא והוליד עמי בנים ממזרים בבית לחם ובעת שבא הורדוס לרגום אותנו ברחנו מצרימה וכאשר הגיע הרעב במצרים ושכנו פה וסבכנו את שמינו שלא יכירו אותנו ויהי כאשר שמע רבי עקיבא את הדברים האלה ויקרע את בגדיו ויאמר לה הכי קרא שמו מצריא כי עשה מעשה מצרים ואת קרחת כי עשית קרחה בישראל וישוב רבי עקיבא לירושלים והגיד את הדברים האלה לפני ר"א ור"ב וילכו שלשתן לבית מדרשו של ר"ב ולקחו את ישוע י"מח ז"כרו ו"ימח ש"מו וגלחו שער ראשו סביב ורחצו במי בולט שלא יגדלו השערות סביב לעולם כי כן נהגו לעשות סימן לממזרים שלא יתערבו בקהל ישראל והיו מתיראים החכמים האלו להגיד אל המלך שיוסף ומרים גרים בעיר נצרי פן ישחית המלך את העיר בעבורם.

ויהי כאשר ראה ישוע והכיר בעצמו שממזר הוא ולכן עשו לו החכמים הסימן הזה והלך ישוע אל עיר נצרי ובא אצל אמו ועשה עצמו חולי שינים ואמר לאמו כשלמדתי בב"ה שמעתי רפואת השינים כך היא תלך אם החולי ותניח דדיה בין ציריים לדלת והחולי יניק מדדיה וירפא אמרה אמו קום בני ואני אניח דדי בין ציריים ואתה תניק והלכה והניחה דדה בין ציריים ויקום ישוע ויסגור הדלת עם הדד ואמר לאמו איני מניח אותך עד שתאמרי איך נולדתי ומה מעשיך ותאמר לו אתה ממזר כי יש לי בעל עוד ושמו פפוס ואביך יוסף לקחני בלא גט מבעלי פפוס וכל בני ממזרים ויהי כאשר שמע ישוע את הדברים האלה ויחר אפו ויקום ויהרוג את יוסף אביו ויברח ישוע אל גליל יהודה.

וכאשר ראה ישוע שבני ישראל אינם מתחברים אליו וקוראים לו בשם יזוש כלומר י"מח ז"כרו ו"ימח ש"מו אז אמר ישוע אין לי חלק באלהי ישראל והלך וגילה פנים בתורה שלא כהלכה ויתלקטו אליו אנשים ריקים ופוחזים וגם באו אליו הפריצים שמעון ומתיא ואליקום ומרדכי ותודה ויסב ישוע שמם ויקראם כך לשמעון פיטרוס על שם פטר כי הוא ראשון ולמתיא מטעה כי גם הוא נטה אחריו וטעה ולאליקום לקום ע"ש לקום אותו בגוים ולמרדכי מרקום ע"ש מריקים נשאוני ולתודה פועל ע"ש פועל והעיד עליו כרצונו וגם בא אליהם הפריץ ראש בר יונים יוחנן ויסב שמו ויקרא יהנוס ע"ש הנסים שעשה ישוע בפניו ע"פ שם המפורש אז יעץ יהנוס לישוע שיגזר על כל האנשים אלה שירחצו סביב ראשם במי בולט כדי שיהיו ניכרים שהם מאנשי ישוע וישוע

באר להם את התורה לשקר וכל מי שבא מהפריצים אליו היה רוחץ אותו במי בולט סביב ראשו כדי שלא יגדל השער ויכיר שהוא איש נצרי.

ונשמע הדבר בין החכמי' וגם לפני המלך ושלח המלך הרצים שיתפשו את ישוע ואנשיו ויביאו אותם ירושלימה ויבאו הפריצים ויגידו לישוע ברח כי המלך מבקש אותך ואנשיך להרוג ויברחו כולם מדבר עי ויבאו הרצים ולא מצאם רק יהנוס תפשו ויביאהו לפני המלך ויצו המלך להרוג את יהנוס בסייף ויהרגו אותו ויתלו ראשו נגד שער ירושלים ובעת ההיא אסף ישוע כל אנשי עי ועשה בפניהם מופתים ורכב על רחיים בים ואמר על עצמו אני אל ובן אלהים אני ואמי נתעברה מרוח אלהים ונולדתי ממצחה ואמי בתולה היתה בעת לדתי ועלי נבאו כל הנבאים שאני גואל האמתי וכל מי שמאמין בי יש לו עה"ב ויאמינו בו כל עם עי כי רבו המופתים שעשה בשם המפורש בפניהם ואמר ישוע לבטל את התורה כי אמר עת לעשות לה' הפרו תורתך והנה עתה העת להפר באשר שהוא דור האלף מימי דוד ודוד אמר דבר צוה לאלף דור ועמדו כולם וחיללו את השבת.

וכששמעו החכמים החירופים והגידופים של יז"וש הלכו אל המלך ושאלו עצה אז ענה יהודה בן זכריה ראש השלישים אל המלך אני אלך ואראה אם אמת הדבר שמחרף הוא אלהי ישראל וילך יהודה ויחלוף שמלותיו כאנשי עי ויאמר ליזו"ש גם אני מקבל מצותיך ויגלח יזו"ש את יהודה סביב ראשו וירחצהו במי בולט וילכו במדבר כי יראו להיות בעי מפני המלך פן תלכדם ויתעו במדבר וימצאו רועה שובב על הארץ ויאמר יז"וש אל הרועה הרחוק מכאן לבית מלון ואיו הדרך ויען הרועה הנה הדרך לפניכם וירמוז הרועה ברגלו וילכו וימצאו נערה רועה ושאל יז"וש אל הנערה איו הדרך ותלך הנערה אתם והביאם על הנעל סימן הדרך ויאמר פיטרוס ליז"וש ברך את הנערה שהביאנו הלום ויברך יז"וש את הנערה שתנשא לזה הרועה שלא רצה להראותם הדרך ויאמר פיטרוס למה תברך את הרועה שיקח נערה כזו ויאמר יז"וש באשר שהוא עצל והיא זרזנת ותחיה את בעלה ואני אל רחום מזווג זיווגים כפי מעשיהם ועלי ניבא דוד ענה בדרך כחי על כן אנחנו תועים בדרך.

ויבאו משם לבית מלון ושאל יז"וש להאושפיזיכנא אם יש מה לאלה לאכל ויאמר האושפיזיכנא אין לי כי אם אווזא צלויה ויקח יז"וש את האווזא וישים לפניהם ויאמר יז"וש זו האווזא מעט לשלשה רק נלכו לישן ומי שיחלום חלום טוב יאכל את האווזא כולה וישכבו ויהי בחצי הלילה ויקום יהודה ויאכל

האוּוּזָא ויקומו בבקר ויאמר פיטרוס חלמתי שישבתי אצל כסא בן אל שדי ויאמר יז"וּש אנכי בן אל שדי וחלמתי שאתה יושב אצלי והנה אני בחלומי יותר טוב מחלומיך ולי האוּוּזָא לאכל ויאמר יהודה ואני בחלומי אכלתי האוּוּזָא ויבקש יז"וּש את האוּוּזָא ולא מצא כי יהודה אכל וילכו משם וימצאו אשה נושאת כדה על שכמה עם מים ויאמר יז"וּש אליה תן לנו לשתות ואברכיך שלא יחסרו מים מעירך ותאמר לו האשה טיפש אם אתה בעל הניסים למה אתה לא עושה נס לעצמך למצוא מים לך ויאמר יז"וּש עלי נאמר ושקווי בבכי מסכתי וילכו משם בלא כח בעינוי ובצום ויאמר יז"וּש עניתי בצום נפשי עלי נאמר אז באו אנשי קרייתים לקראתם וישאל יז"וּש ללחם ועין איש אחד מהם ויאמר אם תרקוד בפני אתן לך חמורי עם הלחם ועיר הזה וירקוד יז"וּש בפניו ויתן לו את החמור עם הלחם והעיר ויאמר יז"וּש עלי נאמר אז תשמח בתולה במחול כי אמי בתולה היתה בעת שנולדתי ועתה אני בשמחה במחול וברקידה ועתה יש לי חמור כי עלי נאמר עני ורוכב על החמור ויהי כאשר תם הלחם ויאמר יהודה אלך לעיר ואקנה לחם ואתם אל תלכו פן יכירו אתכם האנשים וירגמו אתכם וילך יהודה לישא ויקנה לחם ויביא את הלחם ליז"וּש ופיטרוס ויאמר יהודה אליהם אלך לירושלים ואשמע הדבר בין החכמים ונדע לעשות כטוב בעינינו ויאמר יז"וּש ופיטרוס לך ואנחנו נמתין פה.

וילך יהודה ירושלימה ויז"וּש ופיטרוס המתינו עליו כי היו מאמינים לו ויהי כאשר בא יהודה ירושלימה והגיד למלך ולחכמים את דברי יז"וּש ומעשיו הרעים ע"פ שם המפורש ואשר שאנשי עי מאמינים בו ואשר יז"וּש לקח לו לאשה את בת קרקמוס שופט עי וישאלו החכמים והמלך ליהודה איך ילכדו את יז"וּש ואנשיו ויאמר יהודה אליהם אמרו להאושפיזא יגר בן פורה ושמו פורה שימזג יינו במי שכחה ואנחנו נבוא על הסוכת ירושלימה ואז ילכדו אותה ואת אנשיו כי יגר פורה אח

קרקמוס הגרדי ואני אומר ליז"וּש שקרקמוס הזה השופט עי הוא אח פורה ויז"וּש מאמין לדברי ויבאו לכאן על חג הסוכת וכשישתו היין הזה ישכח את שם המפורש ואז לא יוכל להציל עצמו ויתפשהו ועין המלך והחכמים טוב הדבר הזה לך לשלום ואנחנו נקרא צום וילך יהודה בשלישי לירח תשרי ויצומו כל העם בירושלים בתענית גדול ויתפללו אל ה' שימסר את יז"וּש ואנשיו ביד יהודה וקבלו עליהם ועל זרעם להתענות בכל שנה ושנה יום ג' לירח תשרי ולפני פריצי ירושלים אמרו שמתענים צום גדליה.

ויהי כאשר בא יהודה אל יז'וש ויאמר יהודה אל יז'וש סבבתי בדברים בירושלים ואין מי שמזכיר אותנו לרעה והמלך רצה להרוג את יהנוס ובאו הפריצים והצילוהו וגם אלי אמרו יהנוס והפריצים לך ואמור ליש'וע אדונינו שיבא הוא ואנשיו לכאן ואנחנו יגינו בעדם כעל יהנוס ועוד שהאושפיזיכנא יגר פורה הוא אח קרקמוס שופט עי והוא דוד ארוסתך וישמע יז'וש דברי יהודה והאמין לו כי מה' יצא הדבר שהק"בה קבל התחנונים ושועתם והצומת שהתענו אנשי ירושלים והגליל ששה ימים וצופים שבין ר"ה לי"כ כי גם בשבת התענו מקצת אנשים ויהי כאשר שאלו הפריצים מה הצומת האלה שתענו במ נפשותיכם והלא שבזמן שב"המ קיים אין מתענים יותר רק י"כ לבד ויענו להם החכמים כאשר ששלחו מלכי גוים לכאן ומבקשים ללחום אתנו על כן אנו מתענים כי דבר המלך ודתו יצא גם בגליל להתענות ויז'וש ואנשיו לבשו בגדי עי שלא יתנכרו אותם בירושלים ויהי ביום צ"כ ויבא יז'וש ואנשיו ירושלימה לבית פורה ויאמר יז'וש פורה דרכתי בבואי מאדום עלי נאמר כי עתה אני מאדום באתי לבית פורה ועליך פורה נאמר יגר שחדותא כי אתה יגר תהיה לעד ולהגין בעדנו ואני באתי לכאן ירושלימה לבטל חגים וזמנים ומועדים ומי שמאמין בי יש לו חלק בעולם הבא כי אני אתן בירושלים תורה חדשה כי כן עלי נאמר מציון תצא תורה ודבר ה" מירושלים ואני אכפר כל החטאי' ועונות ופשעים במיתתי ואחר מיתתי אני אחיה כי עלי נאמר אני אמית ואחיה.

ויבא יהודה אל המלך בסתר והגיד להמלך כי יז'וש עם אנשיו בבית פורה וישלח המלך פרחי כהונים לבית פורה ויהי כאשר באו פ"כ ויאמרו אליו אנו בריונים ואנו מאמינים בך ובדבריך רק עשה בפנינו נסים ויעש יז'וש נסים בפניהם בשם המפורש ויאכלו יז'וש ואנשיו ביום צ"כ ולא התענו וישתו מן היין אשר נמזג במי שכחה וילכו לישן ויהי בחצי הלילה ונסבו הרצים את בית פורה ע"פ דבר המלך ופורה פתח הדלת ויבאו הרצים אל חדר יז'וש וגם אל חדר האנשיו ויאסרו הרצים בכבליים את יז'וש ואנשיו ויז'וש רצה לכוון בשם המפורש ולא יכול לכוון כי שכח כל הצירופים אז אמר יז'וש עלי נאמר יין ותירוש וגו' ויביאו הרצים את יז'וש ואנשיו בבית המשמר בבית המחרף על אשר חירף וגידף ויהי בבקר ויגידו למלך כי נתפשו יז'וש ואנשיו והנם במשמר ויצו המלך שישמרו אותם עד חג הסוכת ויבא כל עם ה' להשתחות אל ה' בחג כאשר צוה משה ויצו המלך לרגום את אנשי יז'וש באבנים מחוץ

לירושלים ויראו כל ישראל וירגימו את אנשי יז"וש באבן וכל ישראל נתנו שיר ושבח לאלהי ישראל על אשר מסר את אנשי בליעל בידם.

ויז"וש ישב במשמר כאשר שלא רצה המלך להרוג אותו עד שהודיע לאנשי עי שיבאו ויראו את יז"וש הנביא השקר המחרף והמגדף ויראו שאין בדברי יז"וש ממש וגם שלח המלך ספרים אל חוצה לארץ לסנהדרי קטנה שיפשפשו לדון את יז"וש ויבאו לירושלים על הפסח ואז ידונו את יז"וש כאשר צוה משה על פי ה' לסקול את המחרף ומגדף ויענו אנשי גירמייזא וכל הגבולים סביב בגירמייזא הנקרא ווירמייזא בארץ קיסרא וגם סנהדרי קטנה שבעיירות סביב ווירמייזא כדברים האלה להמלך והחכמים הניחהו ליז"וש ואל יהרגהו אלא ירעה עד שיסתאב וינוול מאליו ויראו כולם שאין בדבריו ממש ולא שמע המלך והחכמים לדברי סנהדרי ווירמייזא.

ויהי כאשר קרב חג הפסח ויכריזו בכל גבול ישראל כל מי שיודע איזה זכות ליש"ו המחרף יבא לפני המלך ויען כל העם להרוג את יש"ו ויהי בערב פסח ויוציאו את יש"ו מבית המשמר ויכריזו לפניו כן יאבדו כל אויביך ה' ויתלו את יש"ו על העץ מחוץ לירושלים כאשר צוה המלך והחכמים וכל ישראל ראו ונתנו שבח והודאה להק"בה על שעשו נקמה ביש"ו ויהי לעת ערב ויקח יהודה את גוף יש"ו מעל העץ וישימהו בגן שלו במרתף של גרף לקיים דברי חכמים כל המלעיג על דברי חכמים נדון בצואה רותחת.

ויהי כאשר שמעו אנשי עי שנתלה יש"ו ויתחרחרו ריב עם ישראל ויהי כאשר מצאו אנשי עי את איש ישראל ויהרגו את אנשי ישראל כשני אלפים ולא יוכלו בני ישראל לעלות לרגל מפני אנשי עי וילחם המלך עם אנשי עי ולא יכול לענותם כי גם בירושלים רבו הפריצים נגד המלך ומקצת מאלו הפריצים הלכו לעי והגידו שקר לפני אנשי עי שאחר שלשה ימים שנתלה יש"ו בא אש מן השמים וסבבה את יש"ו ומיד חזר יש"ו לחיות ויחי ואח"כ עלה יש"ו לשמים ויאמינו אנשי עי לדברי הפריצים וישבעו אנשי עי לנקום בישראל על אשר תלו את יז"וש ויהי כאשר ראה יהודה השערוריה הזאת וישלח ספרים לאנשי עי כדברים האלה אין שלום אמר ה' לרשעים למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק בואו ירושלימה וראו את נביא השקר שלכם והנה הוא פגור מובס כלב מת וסרוח אשר הנחתי אותו בגרף של רעי ויהי כאשר שמעו פריצים את הדברים האלה וילכו ירושלימה וראו את יז"וש מונח במרתף בגרף ובצואה וילכו לעי ויאמרו שקר הדבר אשר כתב יהודה

כי באנו ירושלימה והנה רבים קמו נגד המלך וגרשו את המלך על שלא מאמין ביז"וש ורבים מהחכמים נהרגים על שלא מאמינים ביז"וש ויאמינו אנשי עי לדברי שקרים מפי הפריצים וילחמו עם ישראל.

ויהי כאשר ראו המלך והחכמים שאנשי עי מתגברים על ישראל וכאשר שגם הרבו הפריצים המה האחים והקרובים לז"וש ויתעצו המלך והחכמים וישאלו מיהודה איך לעשות הדבר ויאמר יהודה הנה דוד יז"וש הוא שמעון הקלפסי ושמעון הקלפסי זקן ונשוא פנים לכו ותמסרו לשמעון את שם המפורש וילך שמעון לעי ויעשה להם נסים ויאמר להם שהוא הכל עושה על דעת יז"וש ואנשי עי יסברו שהוא אומר בשם יז"וש ופירוש של על דעת לא ידעו אנשי עי שעל דעת הוא בלשון חכמים לשון אנוס ואנשי עי יאמינו לדברי שמעון כי הוא דוד יז"וש ויאמר שמעון להם שיז"וש צוה שלא ילחמו עם ישראל כי יז"וש בעצמו ינקום בישראל ויטיב הדבר בעיני המלך והחכמים ויקראו לשמעון ויאמרו לו את הדברים האלה ויען שמעון השבעו לי שיהי לי עה"ב אז אלך ואעשה להם חוקים לא טובים ואשקוט את המלחמה מעל ישראל וישבעו החכמים והזקנים לשמעון וימסרו לו את שם המפורש.

וילך שמעון ויהי כאשר קרב שמעון לבוא לעי ויעש עב קטנה והבריק בקולות וברקים ובראש העב יושב הוא והשמיע קול רעם על עי ויאמר שמעו אנשי עי הקבצו אל מגדל עי ושם אתן לכם חוקים על דעת יש"ו ויהי כאשר שמעו אנשי עי את הקול הזה ויחרדו אנשי עי וירוצו אנשי עי ויבאו אל המגדל והנה שמעון יעף על העב וירד שמעון מעל העב אל המגדל וישתחוו אנשי עי מלפניו ויאמר שמעון אני שמעון הקלפסי דוד יז"וש והנה יז"וש בא אלי ושלח אותי לפניכם להורתכ' את חוקתיו כי יז"וש בן אל והנה אני שמעון אלמד אתכם חוקת יז"וש חוקים חדשים ויעש שמעון לפניהם אותות ומופתים גדולים ויאמינו אנשי עי בדברי שמעון ויאמרו לו נעשה ונשמע כל אשר תצונו ויאמר שמעון לכו לאהליכם וילכו כל אנשי עי לאהליהם וישב שמעון במגדל עי ויכתב שמעון את החוקים כאשר צוהו המלך והחכמים וישנה את האלף בית לקרוא בשם אחר ע"פ רמז שהכל מה שהוא מצוה הוא שקר וזהו האלף בית א בא צי ד ע יף ח י כ אל אם אין א פי קו ר ס ת עו עקש איזד זד וכך הוא הפירוש אב"א זה עשו צי"ד וע"ף היה והנה בניו מאמינים ביז"וש שח"י כ"אל תיפח רוחם כי לאל א"ם אי"ן וליז"וש יש אם אלא אפי"קורס תע"ו ומע"קש ומי"זד הוא כמו עשו שאכל נז"יד.

ועוד כתב להם ספרי כזבים וקרא אותם ע"ון כלי"ון והם סברו שהוא אומר אב"ן גליו"ן כלומר אב ובן וגלוי רוח הקודש ועשה להם שמעון ספרים מתלמידי יז"וש ומיה"נוס ואמר שיז"וש מסר לו כל הדברים ויכתב שמעון ברמז את ספר יהנ"וס והם סוברים שהוא סודות והוא הכל הבל ורעיון רוח כמו שכתב בספר יה"נוס פרק י"ג שראה יהנוס חיה אחת ולה ז' ראשים וגם י' קרנים וגם י' כתרים ושם החיה בשם גידוף וכו' וגמטריא של שם החיה הוא תר"סו כך הוא הפירוש של פרק זה החיה הוא יש"ו הנצרי ולו ז' ראשים כי ז' אותיות בשתי תיבות האלו יש"ו נצרי ועשרה קרנים הם כך יש"ו נצרי ועשרה כתרים הוא כך יו"ד יש לו תג אחד שי"ן יש לו ג' תגין נ"ון צד"י ו' תגין הרי עשר והכל אשר נאמר בזה הסימן הוא הכל ברמז על יז"וש והגמטריא תר"סו כי יש"ו נצרי בגמטריא הכי הוה וכן כל הספרים של ע"ון כ"לוי"ן עשה שמעון רק להטעותם כאשר צוה המלך והחכמים.

ויהי בחודש השלישי בששי לחודש וירכב שמעון על העב ויקבץ את אנשי עי אל המגדל וימסר להם את ספר הע"ון כלי"ון ויצו להם לכשילודו להם בנים שיזרקו על הבנים מים לסימן שרחצו את יז"וש במי בולט ושיעשו כחוקים הנאמרים בע"ון כלי"ון ושלא ללחום עם ישראל כי יזו"ש בעצמו ינקום בישראל ויהי כאשר שמעו אנשי עי את הדברים האלה ויאמרו נעשה כדברך וילך שמעון על העב לירושלים ואנשי עי סברו ששמעון הלך לשמים ויראו ללחום עוד בישראל ויהי כאשר בא שמעון ירושלימה ויספר לפני המלך והחכמים את כל הדברים האלה וישמחו המלך והחכמים וכל ישראל ותשקוט המלחמה בין ישראל ובין אנשי עי ויהי בימים ההם וימת המלך הורדוס ויקום בנו תחתיו למלך על ישראל וישמע המלך כי אנשי עי עשו להם אליל לשם יז"וש ומרים והאליל הזה יושב על מלך הורדוס וישלח המלך ספרים אל אנשי העי להסיר את תמונת האליל הזה ואם לאו תדעו כי ריב בינינו ויהי כאשר הגיעו הספרים לעי וישלחו אנשי עי ספרים למדינת קיסרא לעזור להם וישלחמו נגד ישראל ויען המלך קיסרא אין לי עם בני ישראל מלחמה אז הלכו אנשי עי ושרפו את האליל הזה ונכנעו מפני בני ישראל.

אז בא שמעון הקלפסי לפני המלך ואמר אדוני המלך תן לי רשות ואטאטא אני כל הפריצים מירושלים ויאמר המלך לשמעון לך וה' עמך וילך שמעון בסתר אצל הפריצים ויאמר אליהם קומו ונעלה לעי ושם תראו הניסים שעשיתי על דעת יזו"ש ושאני עתיד שם לעשות וילכו מקצת הפריצים לעי

ומקצת הפריצי' רכבו עם שמעון על העב מירושלים ויהי בדרך ויגזר שמעון על העב ונפלו הפריצים מעל העב וימותו ושמעון חזר לירושלים ויספר לפני המלך וישמח המלך בו ומאותו יום והלאה לא ימוש שמעון מחצר המלך עד מיתתו וימות שמעון ויתאבלו בני ישראל את שמעון וקבעו יום מיתתו להתענות בכל שנה ושנה והוא ט' ימים בירח טבת ושאר הפריצים אשר באו לעי כאשר יעץ להם כבר שמעון לילך לעי המה סברו ששמעון והפריצי' אשר רכבו על העב הלכו לשמים ויהי כאשר ראו הפריצים אשר בעי את החוקים אשר צוה שמעון לאנשי עי בשם יזו"ש ויעשו גם הם כהם ויתחתנו אנשי עי עם הפריצים ויהיו הפריצים ביניהם לנביאי שקר ויקחו הפריצים להם לנשים מבנות עי וישלחו ספרים לאיים רחוקים את הספר עו"ן כלי"ון וקיבלו עליהם ועל זרעם לקיים את דברי הע"ון כלי"ון כחוק אשר נאמר בהע"ון כלי"ון והפרו תורת משה ועשו להם שבת יום ראשון שהוא יום לידת יזו"ש ושאר חוקים ואידים לא טובים על כן אין להם חלק ונחלה בישראל ארורים הם בעולם הזה וארורים הם בעולם הבא וה' יברך את עמו ישראל בשלום.

אלה דברי רבינו רבי יוחנן בן זכאי בירושלים תם.